

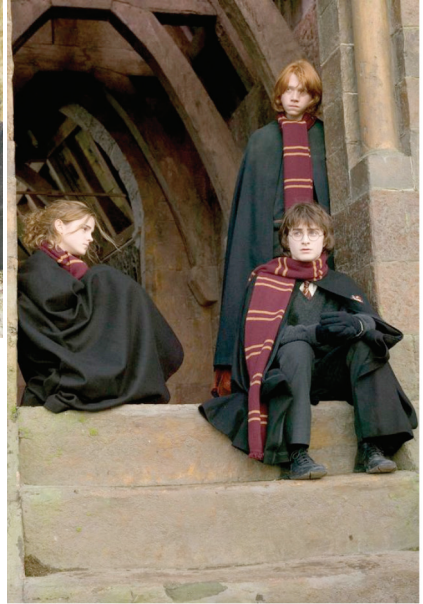
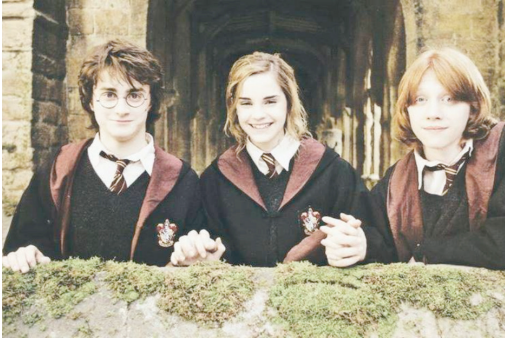
Aparecium

Presentació

El tema principal d'aquest treball és estudiar la influència clàssica en la saga de Harry Potter, escrita per J. K. Rowling. Es partia de la hipòtesi que hi ha una influència molt clara i evident d'elements clàssics dins de l'obra, per la qual cosa l'objectiu principal era poder-ho demostrar.

Metodologia

Pel que fa al mètode d'aquest treball, en primer lloc va ser necessari fer una lectura de les set novel·les que componen la saga de Harry Potter. Alhora, s'anaven seleccionant tots els encanteris, personatges, animals i molts d'altres elements que després havien de ser analitzats. Paral·lelament, es va elaborar una fitxa tècnica de cada una de les novel·les. En cada fitxa hi consta un resum de la trama, i un resum de cada un dels capítols per poder demostrar que tots els elements prèviament seleccionats es trobaven dins de les novel·les i facilitar la comprensió. En segon lloc, es va procedir a recopilar tots aquells elements que havien estat presentats prèviament, i havien estat recollits en l'annex del treball. Així doncs, el següent pas consistia a relacionar tots els encanteris, personatges, animals, pocions, objectes, etc. amb algun altre element procedent de la cultura clàssica.

Cos del treball

El treball comença amb una breu biografia de l'autora i una introducció de la saga de Harry Potter. Tot seguit, la resta de treball es divideix en l'estudi a nivell individual de cadascuna de les set novel·les. El mètode emprat és el mateix per a totes elles; per tant, l'estructura és la mateixa per a la resta del treball. En definitiva, en cada una de les novel·les es fa una anàlisi exhaustiva de tots els personatges, encanteris, animals i criatures fantàstiques i altres elements. En primer lloc, es fa un breu resum de la novel·la. Tot seguit, es troba l'apartat d'estudi dels personatges. En aquest es fa un breu resum del personatge a partir de l'anàlisi prèvia recollida en l'annex. A continuació, es presenta la seva relació amb el món clàssic: a nivell etimològic, s'analitza el nom del personatge, i també s'estudia el paper que té el personatge dins l'obra. Així doncs, es troben personatges que se'ls pot relacionar des dels dos àmbits, d'altres que només es poden relacionar amb un, i algun personatge que no té relació amb la cultura clàssica. Pel que fa als encanteris, aquests estan ordenats alfabèticament. Cada sortilegi té la seva descripció, el sortilegi en versió original i l'anàlisi etimològica (es busca la relació amb les llengües llatina i grega), i es busca el significat de cada un. Per acabar, s'explica en quin moment de la novel·la es troba el sortilegi, i es referencia a l'annex, perquè es pugui llegir el capítol on es troba.

En relació amb els animals i criatures fantàstiques, se'ls ha dividit en dos blocs diferents: per una banda, tots aquells animals que es poden considerar reals i que apareixen dins la novel·la; i per altra banda, tots aquells éssers fantàstics, creats i derivats de la imaginació de l'autora. En tot cas, independentment del bloc on es trobin, se segueix el mateix mètode per analitzar-los. En primer lloc, se'n presenta una breu descripció, ja que l'anàlisi exhaustiva es troba dins l'annex. Seguidament, es busca un animal que es pugui relacionar amb la mitologia grega i romana i que, per tant, pugui tenir alguna relació amb l'ésser aparegut dins la novel·la.

En últim lloc, s'estudien altres elements seleccionats de l'obra. Aquests es troben dividits en diferents blocs al llarg de les novel·les: plantes, cites, objectes, pocions, escenaris... Així doncs, és una recopilació de tots aquells elements que no són suficients per crear un sol apartat, però sí que són significatius per al tema d'estudi del treball. Així doncs, s'ha fet l'anàlisi de cada un d'ells i s'ha buscat una relació amb el món clàssic.

Conclusions

Les conclusions que s'han pogut extreure d'aquest treball són diverses. En primer lloc, es pot observar una clara influència de trets autobiogràfics de l'autora dins de les seves obres. En segon lloc, el tema principal de la saga és la lluita entre el bé i el mal, element que, entre altres coses, es pot observar en el comportament i l'actitud d'alguns personatges. Aquest tema apareix freqüentment a la literatura de totes les èpoques. En tercer lloc, es pot afirmar que hi ha una gran influència de la mitologia clàssica en tota la saga. Aquesta s'observa a partir de diferents àmbits: per una banda, molts personatges representen i reflecteixen la imatge d'una figura clàssica com es veu en el cas de Harry Potter, que encarna la postura de l'heroi clàssic, o bé, Albus Dumbledore, que representa el déu suprem de les mitologies clàssiques. Per altra banda, la gran majoria d'animals i éssers fantàstics tenen una simbologia en la mitologia clàssica, com són els casos de l'òliba i les serps. A més a més, molts éssers fantàstics que apareixen a la saga són extrets de relats mitològics grecs i romans, i sovint tenen les mateixes funcions i característiques que tenen dins les novel·les de Harry Potter, com en el cas del gos cèrber, l'esfinx, etc. A part d'això, es pot observar que també hi ha escenaris derivats d'aquests relats, per exemple el laberint, extret del mite de Teseu i el Minotaure, la llacuna de la cova, la qual es pot relacionar amb l'inframón, entre d'altres.

En quart lloc, es pot observar la gran influència del lèxic llatí, especialment en el cas dels sortilegis. Ara bé, es poden trobar conjurs procedents del llatí, però sense l'adequació a la declinació correcta o amb verbs conjugats en una conjugació diferent de la seva. Tot i així, l'important és el significat de l'arrel llatina de la paraula, i no tant

la forma correcta (Per ex.: *Rictusempra*, format pel mot llatí **rictus, -us (m.)**: obertura de la boca per riure, i **sempre (adv.)**: sempre. Els adverbis són formes invariables i en aquest cas ha estat modificada). És cert, també, que en altres casos l'autora sí que va tenir en compte totes les normes gramaticals del llatí (P. ex.: *Expecto Patronum*, format pel verb llatí **expecto o exspecto (1tr)**: esperar alguna decisió, i pel mot **patronus, -i (m.)**: patró. Així doncs, tant el verb com la paraula llatina estan correctament conjugats i declinats). Per altra banda, en alguns casos J. K. Rowling va recórrer a la llatinització de mots anglesos, afegint-los un sufix o un morfema gramatical llatí, i donant-los així un caire clàssic. Deixant de banda els conjurs, també hi ha molts personatges els noms dels quals deriven d'una etimologia llatina, com és el cas de Bel·latrix Lestrangle, Severus Snape, Sirius Black, etc.

J. K. Rowling no només fa ús del llatí, sinó que també crea sortilegis i personatges provinents del grec clàssic. Tot i que no és el més abundant, sí que es dóna en alguns personatges significatius (Xenòfil Lovegood, Nimfadora Tonks, Hermione Granger, etc.), i també recorre a la llengua hel·lènica per anomenar alguns conjurs (*Episky, Meteora Recanto, Anapneo*, etc.).

En definitiva, al llarg de tota la saga queden reflectits els coneixements de cultura, mitologia i llengües clàssiques de l'autora. Per tant, es pot concloure que les set no-

vel·les de Harry Potter contenen suficients elements de procedència llatina i grega per ratificar la hipòtesi inicial.

Bibliografia

– AAVV. *Història de la Filosofia i de la Ciència*. Barcelona: Edebé, 2003. – AAVV. *Mitologia: Todos los mitos y leyendas del mundo*. Barcelona: RBA, 2005. – AAVV. *El gran llibre dels éssers fantàstics*. Barcelona: Parramón, 2010. – *Diccionari de mitologia clàssica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1997. – *Diccionari il·lustrat llatí-català / català-llatí*. Barcelona: VOX, 2009. – HOMER. *La Iliada*. Barcelona: Alpha, 1978. [Traducció Miquel Peix.] – HOMER. *L'Odissea*. Barcelona: Proa, 2012. [Traducció de Joan F. Mira.] – VIRGILI MARÓ, P. *Eneida*. Barcelona: Fundació Bernat Metge, 1972. [Traducció de Miquel Dolç.] – RENÉ, M. *Mitología griega y romana. Diccionario*. Madrid: Espasa, 1999. – OVIDI. *Les Metamorfosis*. Barcelona: Edicions de Magrana, 1997. [Traducció de Ferran Aguilera i Puentes.] (L'Esparver Clàssic) – PABLÓN, J. M. *Diccionario manual griego - español*. 15a ed. Barcelona: VOX, 1982. – ARTURO MARCELO, P.; GÓMEZ, T. *Dioses y mitos de todos los tiempos*. Barcelona: Oceano Ambar, 2008. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Philosopher's Stone*. Londres: Bloomsbury, 1997. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Chamber of Secrets*. Londres: Bloomsbury, 1998. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*. Londres: Bloomsbury, 1999. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Goblet of Fire*. Londres: Bloomsbury, 2000. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Order of the Phoenix*. Londres: Bloomsbury, 2003. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i l'orde del Fènix*. Barcelona: Empúries, 2004. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Half-Blood Prince*. Londres: Bloomsbury, 2005. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i el misteri del Príncep*. Barcelona: Empúries, 2006. – ROWLING, J. K. *Harry Potter and the Deathly Hallows*. Londres: Bloomsbury, 2007. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i les relíquies de la Mort*. Barcelona: Empúries, 2008. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i el calze de foc*. Barcelona: Empúries, 2009. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i el pres d'Azkaban*. Barcelona: Empúries, 2009. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i la cambra secreta*. Barcelona: Empúries, 2009. – ROWLING, J. K. *Harry Potter i la pedra filosofal*. Barcelona: Empúries, 2011.

Webgrafia

– <http://es.harrypotter.wikia.com/wiki/HarryPotter_Wiki> – <http://harrypotter.wikia.com/wiki/Main_Page> – <<https://ca.wikipedia.org/wiki/Portada>> – <<https://www.wikipedia.org/>> – <<https://www.pottermore.com/writing-by-jk-rowling/vernon-and-petunia-dursley>> – <<http://www.etymonline.com/index.php?term=Gilbert>> – <<http://vaixelldodisseu.blogspot.com.es/2013/01/antropnims-classics-harry-potter.html>> – <<http://www.harrypottercat.cat/fixes/encanteris/>>.